

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVIII.

НЕДЕЉА 27. ФЕБРУАРА 1900.

Број 10.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 "
За стране земље на годину 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

БЕОГРАД, 26. фебруара 1900. г.

Његово Величанство Краљ Милан, армијски ђенерал и Командант Активне војске, отпутовао је 24. ов. м. у 11 сати пре подне, у пратњи своје свите, дворским возом у Ниш.

НАРЕДБА

Да би се отклонили несрећни случајеви, који би могли наступити услед тога, што појединци врло често пуштају улицама одраслију ждребад па и саме коње, а без икаквог или са врло малим надзором, Управа града Београда, позвана дужношћу да се стара о личној сигурности престоничких грађана, овим објављује истима, да ће у будуће сваки онај, чије би се одрасло ждребе или коњ нашао на улици, а не би био од нарочитог лица вођен или за кола везан, бити кажњен по §. 326. казн. закона.

Из канцеларије управе града Београда, 16. фебруара 1900 г. Бр. 3661.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

22. Јануара 1900. г.

Председавао заступник председника општине члан суда, г. Стеван Ивковић; Присутствовао члан суда г. Коста Симић; од одборника били: г. г. Младен Николић, М. Клидић, Ђ. М. Станојевић, А. Петровић, Јован Петровић, Петар И. Јовановић, Спасо Илић, Д. Стојковић, Ђока Тошић, И. Ковчић, Пера Новаковић, Захарије К. З. Поповић, М. Штрбић, К. Ризаић, Др Вој. М. Суботић, млађи.

(СВРШЕТАК)

15. Лаудановој на Савинцу, од кичевске у поље иза подгоричке;
16. Мачванској, на Савинцу, од Чубурске до подгоричке;
17. Милишевској, на Савинцу, од Кичевске и В. Мокролушке у поље ка Приштинској;
18. Млатишумској, на Савинцу, од Краља Александрове у поље више Трнске;
19. Московској, на Савинцу од Чубурске код утрине близу Крета;
20. Небојшиној, на Савинцу, од старог споменика до Бокељске;
21. Нишкој, на Савинцу, од Смиђелићеве до Војвођанске;
22. Ново Пазарској, на Савинцу, од Кичевске до Макензијеве;

23. Орловској, на Савинцу, од Чубурске до позади Приштинске;
24. Павиној, на Савинцу, од Крагујевачког друма ка бањичком логору;
25. Поцерској, на Савинцу, од Милешевске у поље ка Нишкој;
26. Подгоричкој на Савинцу, од драгачевске до Лауданове;
27. Приморској, у кв. палилулском, од потока булбур-дерског до гробљанског пута;
28. Приштинској, на Савинцу, од кафане Чубуре у поље ка Св. Сав. крсту;
29. Расијској, у кв. палилулском, од Краљ Александрове у њиве ка булбулдерском потоку;
30. Рудничкој, на Савинцу, од Шумадиске до Небојшине;
31. Смиђелићеве, на Савинцу, од Краљ Александрове до Милешевске;
32. Сокачету Вулетовом, у кв. врачарском, од Крагујевачке без излаза;
33. Средачкој, на Савинцу, од Краљ Александрове до Нишке;
34. Трнској, на Савинцу, од Милешевске до у њиве ка Краљ Александровој улици;
35. Хаџи Милентијевој, на Савинцу, од Небојшине у поље;

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

Из Сарајева је полазио један друм на СИ, преко Олова и Борча у Зворник; други на ЈЗ. у Коњиц и Мостар; трећи долином Босне у Борд. Овај је друм имао више стратeгиску вредност: њиме су Маџари, а доцније и Аустријанци, продирали у Босну.

Главни трговински друм из Сарајева је полазио на ЈИ., уз Миљацку, поред дан. развалина *Старога Града* или *Кодидела*.

Кодидел. (У спом. civitas Chodidich, Codivet, Chodicel, Chodidicum.)¹⁾ Већ у пол. XV. в. Кодидел беше у турским рукама²⁾ и са Врх-Босном беше од првих турских етапа у Босни. У Апри. 1459. г. Краљ

Тома освоји од Турака Кодидел, подграђе попали а народ нешто поубија, а нешто у ропство одведе.¹⁾ Ово је пустошење учинило, да Кодидел пропадне. Град је постојао и у XVI. в., јер га Зен (1550. г.) спомиње (Kodidel). У граду је седео турски кастелан са 50 Јаничара.²⁾ Данас од Кодидела постоје развалине на ушћу Палошнице у Миљацку, испод М. Требевића.³⁾ Из Кодидела је друм ишао у трг *Прачу*.

Прача. У XIII. в. (1244. г.) спомиње се „in comitatu (Жупа) Verez Pracha Byschupnia“.⁴⁾ Прача се спомиње као трг и у XIV. в. Г. 1336. на дубровачкој територији се насели неки Ђурађ Прачанин.⁵⁾ У XV. в. Прача беше гласовит трг; али она изгуби свој трговински значај развитком Сарајева.⁶⁾ Већ 1550. г. Прача (Prachia) беше незнатно место;⁷⁾ али Прача са свим не пропаде, нити се друм преко Прача напусти. Божур спомиње „vilage de Pratz“.⁸⁾ Још при крају про-

шлог века путовало се овим друмом из Сарајева у Прачу.¹⁾

Из Праче се долазило на Дрину код Горажда.

Горажде. (Goraxda, Gorasida, Gorousde, Goradja.)²⁾ Горажде, као год и оближњи кастели *Самобор* и *Прилиш*, спадаше у баштину Војводе Сандаља.³⁾ У XV. в. трг у Горажду похађаху Дубровчани.⁴⁾ Зено спомиње Горажде као Orastada.⁵⁾ У XVI. в. у Горажду беше ћириловска штампарија.⁶⁾ У XVII. в., по неким католичким релацијама, Горажде беше варошица од 150 кућа.⁷⁾

Из Горажда је друм ишао преко Дрињаче у Чајниче и даље у Пљевље, где се састајао са Дубровачким друмом. У XVI. в. на Дрини беше камени мост, од кога данас стоје стубови у води.⁸⁾ Из Горажда је ишао један пут уз Дрину у Фочу.

Из Сарајева је ишао исто тако важан друм на И. у село Мокро, преко Романије у хан Подроманију, преко Гласинца,

1) Јб. с. 239.

2) Starine k. X. с. 206. — Rad k. LXII. с. 124.

3) Dr. Blau, Reisen (Види карту) — Rošk. Stud. с. 148.

4) Theiner. V. Mon. Sl. Mer. t. I. с. 298.

5) M. Spect. v. XXIX. с. 393., 403.

6) Hstrassen с. 85.

7) Rad. k. LXII. с. 124. — Starine k. X. с. 206. (Зен).

8) Voyage t. I. с. 404.

1) Engel, G. Rag. с. 315—317. (Путопис од 1792. г.)

2) У нар. песм. „Горажде на Ерцеговини“. Вук. Цјесме к. III. с. 543.

3) M. Spect. v. XXII. с. 350—351.; v. XXIII. с. 268.

4) Пуцаћ, Спом. к. I. с. 13^о.

5) Rad k. L. LXII. с. 97.

6) Спом. Обод. Просл. с. 61—62.

7) Starine k. XIV. с. 177.; k. XVII. с. 138.

8) Dr. O. Blau, Reisen с. 84—85.

1) Ферменџин погрешно једначи стари Кодидел са селом Годињем код Сарајева.

2) M. Spect. v. XXIII. с. 311—312.

36. Хади Рувимовај, на Савинцу, од Милешевске до у њиве ка Краљ Александровој;

37. Чубурској, на Савинцу, у продужењу Макензијеве до чубурске пољане;

38. Крагујевачкој, на Савинцу, наставак Шумадијске иза Стефановићевога имања; и

39. Шуматовачкој, на Савинцу, од Кичевске у поље ка Св. Савском крсту; вреде у свакој по педесет пара динарских од квадратног метра; даље да вреде у улицама и то:

40. Сибињанин Јанка, у кв. дунавском, од Солунске у правцу ка Дунаву један динар;

41. Мали Степени, у савамалском кварту од Фрушкогорске до Савске улице десет динара;

42. Моравској, у кв. савамалском, код Параносовог Хана па до Личанске улице, дванаест динара, а од Личанске улице па до Жељезничке станице осам динара;

43. Сокачету Бугарчића, у кв. палилулском, из Хиленчарске без излаза четири динара;

44. Стрмој, у кв. теразиском, од Обилићевог венца у космајску улицу, три динара;

45. Тројанској, у кв. дунавском, од Господар Јованове до Калемегдна десет динара;

46. Цветни трг четрдесет динара; све по квадратном метру.

Сокаче Прапорчетовића ушло је у процену улица: Вука Караџића, Грачаничке и Чубрине.

V

По прочитању молбе Спасе Илића, одборника, Абр. 498, којом моли, да се ослободи дужности присутничке, — одбор је решио,

да се Спаса Илић, одборник општине београдске, ослободи дужности присутничке а да на његово место буде присутник при ислеђивању кривичних дела при кварту врачарском Божа Габај трг. олд.

у Рогатицу (т. Челеби-Пазар), преко пл. Семећа и Дрине у Вишеград. У Романији, према народним песмама,¹⁾ хајдуковаше са Грујицом и Радивојем Старина Новак (истор. Баба-Новак).²⁾ У XVII. в. из Рогатице се ишло преко Јадра у Сребрницу, и на томе се путу виђаху остаци римског друма.³⁾ Путем преко Семећа Омер-Паша, идући да умири босанске бегове, проводио је своју војску и артиљерију, због чега се пут звао и Топовском Цадом.⁴⁾

Вишеград. (Vichgrad, Vissigrad, Vissegrad, Vitchgrad). За време Турака од Сарајева до Н. Пазара Вишеград је био најзнатнија станица. У подграђу беше у XVII. в. на 200 кућа.⁵⁾ У близини градића беше каравансерај за преноћиште одоцнелих путника.⁶⁾ На Дрини беше камени мост, који се ноћу затвараше.⁷⁾

Из Вишеграда је друм ишао у град *Дабар* (дан. *Добрун*),⁸⁾ који је по Шафа-

VI

По прочитању акта Господина Министра Народне Привреде Абр. 8932/99, којим, преко Управе града Београда, тражи од општинског суда извештај о томе: да ли се према уговорима, што их општина београдска има са безименим друштвима: трамваји града Београда и за електрично осветљење, може допустити спајање тих друштава у једно друштво, и да ли не би услед тога спајања општина претрпела какву штету, — одбор је решио,

да суд општински, преко Управе града Београда, умоли Господина Министра Народне Привреде, да би изволео од директора ових друштава изискати за општински суд једне статуте тог друштва, које би се образовало из безимених друштава трамваји града Београда и за електрично осветљење, па да ужи одбор у који да уђу г.г. Димитрије Тадић, Ивко Ивковић, Никола Петровић, Ђ. Станојевић, Коста Др. Ризнић одборници са општинским правозаступником г. Драг. Стаменковићем и председништвом општине проуче ово питање с обзиром на уговоре, које општина има са овим друштвима, као и да прегледају штатуте тог друштва, које би ова два безимена друштва саставила и извиде. да ли исти не стоје у противности са уговорима, које општина са овим друштвима има. У опште да проуче оно што Господин Министар овим актом тражи и спреме тражени извештај па га одбору на претрес и решење поднесу.

VII

Заступник председника износи одбору на решење молбу Светозара Влајковића, вештачкога столара, којом тражи, да му општина уступи на послугу бесплатно или под каквим условима извесан простор земљишта од кога од њених плацева и то или од оног где се налази пробирница водовода, или оног званог „стари сењак“ или оног који постоји више плаца Стари Сењак да на истом подигне зграде за смештај како своје столарске радионице тако и неизрађеног и израђеног свог столарског материјала, разних машина и осталих ствари вештачког столарства.

По прочитању те молбе и извештаја економног одељења Абр. 9797/99 одбор је решио,

рику био на месту Порфирогенитова града „*τὸ Δοβρσνικ*“¹⁾ у Добруну, „*кв Дьбрѣ*“ Св. Сава је установио епископију. У XV. в. у Добруну је била једна дубровачка колонија.²⁾ У XVI. в., у времену Курипешијева (1530. г.) и Зенова (1550. г.) путовања Добрун беше у рушевинама. Под разрушеном тврђавом беше православни манастир Св. Богородице, у коме се калуђери, за прилоге мољаху Богу за здравље и срећу путника и трговаца.³⁾ У XVII. в. Добрун беше на ономе друму обично преноћиште.⁴⁾

Из Вишеграда је ишао један пут преко Праче у Горажде и преко Дрине у *Чајничѣ*,⁵⁾ које је у XVII. в. имало 400 кућа.⁶⁾

Из Добруна је ишао један пут преко Мокре Горе и Шаргана у Пожегу, где се састајао с друмом из Котора.⁷⁾ Главни је, пак, друм ишао из Добруна преко Увца у *Прибој*, поред манастира Св. Николе на *Бањи* (који је појао још 1550. г.)⁸⁾ у *Нову*

Пошто се из овог извештаја економног одељења види: да је општинско земљиште на коме је пробирница општинског водовода општини потребно; даље, да је земљиште више старог сењака издато под закуп, који истиче тек 1. Новембра 1902 год. то се од та два земљишта не може ништа молиоцу дати. Дакле остаје само земљиште звано „стари сењак.“ Ну како општини нуде за попашу на истом знатну суму, сем тога како би молилац хтео ако би му се то земљиште уступило на истом подизати зграде, што значи да би он хтео да му се земљиште уступи на дуже време, то се овлашћује општински суд, да се са молиоцем Влајковићем споразуме како о земљишту, које би му се уступило, тако и о условима, под којима и времену, за које би му се исто дало па по том да се овај предмет поново одбору на решење изнесе.

VIII

По прочитању молбе Ђорђа С. Новаковића, адв. олд. пуномоћника Мајира С. Албахари, го-стионичара из Смедерева, Абр. 9498/99 којим предлаже општини, да јој његов властодавац Албахари положи одмах остатак главног дуга од аренде, а да га општина ослободи плаћања дужног интереса на тај дуг, — одбор је решио,

да се ова молба као неумесна одбаци и наплата овога дуга изврши према ранијем одборском решењу донесеном у седници од 29. Јула 1899. Абр. 3453. по овоме предмету.

IX

По предлогу суда за накнадни кредит у 30 дин. на исплату награде једном поштанском кондуктеру, који је вршио наплату општинске тропарине на пошти, — одбор је решио,

да се овај предмет стави на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

3. Фебруара 1900 год.

Председавао председник општине г. Ант. Пантовић; присуствовали чланови суда, г.г. Стеван Ивковић и Коста Симић; одборника били: г.г. Д-р Вој. М. Суботић, млађи,

Варош, па се испред Сенице састајао са Дубровачким Друмом. *Прибој*¹⁾ беше у XVI—XVII. в. леп градић са тржиштем испод градића.²⁾ *Нову Варош* спомињу неки путописци XVI. в. називајући је *Скендер-Пашином Паланком* или *Варошицом*.³⁾

У Н. Пазару овај Босански Друм одвајао се од Дубровачког Друма, па је поред средњевековног градића *Јелеча*⁴⁾ (који у XVI. в. беше у развалинама),⁵⁾ поред *Бањске* и града *Звечана* одлазио у *Мишировицу*, *Вучиштрн* и *Приштинцу*.

Бањска. (Banuseo Bagnisca, Bagno, Ban'ska). Манастир Бањску (Св. Стевана) подигао је краљ Милутин, због чега се он називао *Бањским краљем*. По мишљењу Г. Новаковића све до Косовског Боја Бањска је била повеће насеље.⁶⁾ У Св. Стеванској Хрисовуљи Бањска се спомиње као село;⁷⁾ али се може узети, да је поред тако знаменита манастира постојало какво повеће насеље с тргом.⁸⁾ Вероватно

1) Караџић, Пјесме к. III. с. 4—5.

2) М. Вукићевић, Горски Хајдуци с. 43.

3) М. Spekt. v. XXIII. с. 347.

4) Гласник к. XXI. с. 295—302.

5) Starine к. XIV. с. 188.; к. XVII. с. 148.

6) Rad. k. LVI. с. 170., 193., 200.

7) Blau. Reisen с. 90. — Rošk. Stut. с. 90. — Вошњак, с. 44 — Beaujour, Voyage t. I. с. 395. — Voué, Turg. t. II. Turg.

8) Од интереса је споменути, да и прости Трношап мисли да је стари Дабар дан. Добрун. Гласн. к. V. с. 37.; међу тим и данас неки то неће да признају.

1) М. Spekt. v. VII. с. 47., 415.

2) Hstrassen с. 86.

3) Rad. k. LVI. с. 170., 200.; к. LXII. с. 124.

4) Чулић, Годишњ. к. XVII. с. 108 (Аноним Рус 1675 г.)

5) Gajnik, Canlzza, Tschainitza, Чајнич; т. Чајница,

Цајница.

6) Starine к. XIV. с. 177.

7) Rad. k. XXXVII. с. 23.

8) Rad. k. LXII. с. 123.

1) Курп. *Priben*, X. Калџин *Перешун*.

2) Rad. k. LVI. с. 70., 172., 200. Споменик XVIII. с. 81.

3) Märcklein Schkender Paschina, Skender-Poschnia. Rad. k. LVI. с. 171—473., 200. — Гласн. к. XXV. с. 44.

4) О Јелечу види: Краљ Ст. Драгутић с. 87—88. К. Н. Костић и Ф. Ар. Станојевић.

5) Rad. k. LVI. с. 171.

6) Глас XXXII.

7) Споменик IV. с. 2.

8) Глас XXXII.

од дужности, ради поправке здравља, које да му се рачуна од дана кад га буде употребио.

X

По прочитању акта војног одељења АБр. 866, — одбор је решио,

да регрутној комисији VII пуковског округа присуствују у место председника општине кмет г. Јован Антонијевић, а у место целокупног одбора одборници и то: за кварт варошки г.г. Стојан Пајкић и Давид Були; за кварт врачарски: г.г. Спаса Илић и Коста Н. Лазаревић; за кварт дорђолски: г.г. Ђока Димитријевић и Димитрије Ђорђевић; за кварт палилулски: г.г. Јанаћ Јанковић и Младен Николић; за кварт савамачки: г.г. Ђорђе Митић и Сима Николић; и за кварт теразиски: г.г. Михаило Михаиловић и Ђока Тошић.

XI

Председник извештава одбор, да је на дневном реду избор два општинска квартална лекара. По прочитању имена пријављених кандидата, а после говора председника и одборника г.г. Д-р Војислава Суботића, млађег, Николе Спасића, Ивана Козлића, Косте Др. Ризнића, Миленка Стефановића и Милутина Ј. Божића, — одбор је решио,

да председништво са ужим одбором, у који, да уђу одборници г.г. Д-р Војислав Суботић, млађи, Никола Спасић и Манојло Кљидис, и шефом општинских лекара, прегледају понуде пријављених кандидата и поднесена документа оцене па одбору ради извршења избора, за прву седницу поднесу извештај са мишљењем кога би од пријављених кандидата требало бирати.

XII

По прочитању акта управе општ. трошарине и ранијих одборских одлука по истој ствари, АБр. 440, — одбор је решио, одобрава се накнадни кредит за 1899. год. у тридесет динара за исплату на-

граде поштанском чиновнику, који је вршио наплату општ. трошарине на пошти.

Издатак овај да се учини из трошаринских прихода за 1899 г. и покаже у рачуну за исту годину, пошто се зато изиште надлежно одобрење Г. министра финансија.

XIII

По прочитању акта протe београдског АБр. 483, којим спроводи суду акт свештенства вазнесенске цркве, којим предажу одбору лица за турске поменуте цркве за 1900 г., — одбор је решио,

да турске вазнесенске цркве за 1900. и 1901. годину буду и то: главни Дамјан Димитријевић, каф. а помоћници: Мих. Поповић, бак. и Рајко Поповић, трговац оvd.

XIV

По прочитању акта Дим. Миленковића пароха београдског којим предаже одбору лица за турске св. савске цркве, одбор је решио,

да турске цркве св. савске за 1900 и 1901 год. буду и то: главни г. Коста Симић, шпедитер и члан општ. суда, а помоћници Вујица Обрадиновић, бакалин, Наум Младеновић, бак. и Светозар Швабић, трговац.

XV

По прочитању молбе Стевана М. Бранковића, Борђа Митровића и Радована Петровића оvd. пиљара, АБр. 471, којом траже, да им општина са разлога у тој молби изнесених, уступи под закуп своје пиљарске плацеове са тезгама у великој згради на Цветном Тргу и то: првом онај под бр. 5, другом онај под бр. 8, а трећем онај под бр. 9, по месечну закупну цену од по девет динара и шест пара дин., — одбор је решио,

да се држи лицитација за издавање под закуп пиљарских места са тезгама у великој згради на Цветном тргу, под бр. 5, 8 и 9, а од цене коју молиоци нуде, под условима: да они на којима ова места са тезгама остану, буду дужни положити кауцију онолику, колико износи једномесечна

закупна цена, а поред тога да исту цену буду дужни плаћати месечно и у напред. Закуп да траје до првог новембра ове год. На ову лицитацију да се позову нарочито и ови понуђачи.

(Свршиће се)

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г.г. Максим Флајшер и Мајер оvd. трг. изволели су на дан Прогласа Краљевине преко Управе града Београда послати суду овоме 120 дин. да се изда на име напојнице и то: општ. пожарницима педесет динара, ноћним стражарима педесет динара и општ. чистачима и ђубретарима двадесет динара.

Суд општине београдске у име помених својих службеника овим изјављује племенитим дародавцима захвалност на овоме поклону.

Од суда општине београдске 24. фебруара 1900 год. АБр. 1691 у Београду.

О Г Л А С

На дан 8 Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији економног одељења Суда општинског, јавна усмена лицитација за издавање под закуп општинског земљишта (Стари сењак) постојећег код фабрике палидрваца.

Кауција се полаже при лицитацији у 120 динара у готову или у Срп. Држ. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у поменику канцеларији сваког радног дана за време канцелариско а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране суда општине београдске 23. фебруара 1900. год. АБр. 162 у Београду.

1450. г. пренето је у Трепчу из Бањске тело Св. Краља Милутина, па је доцније, у времену 1455—1469. г. пренето у Софију.¹⁾ — У XVI. в. у Трепчи беше латинска колонија од 400 душа са једним капеланом и једним проповедником,²⁾ Трепча је још непрестано била на гласу са својих богатих сребрних и златних рудника.³⁾ У поч. XVII. в. по М. Бицију (1610. г.), Трепча имађаше 500 кућа; а католичких је кућа било 40.⁴⁾ Трепчу спомиње и П. Богданић.⁵⁾ Већ 1671. г., по извештају фра-Бенедикта, католичка колонија у Трепчи беше се свела на 10 кућа.⁶⁾ Па ипак је Трепча још непрестано била на гласу са својих богатих рудника. Још 1685. г. радило се у трепчанским рудницама.⁷⁾ У скоро после тога опусте трг у Трепчи а

рудници, пуни злата и сребра, засуше се да се никад не отворе.

Трепча беше у XVI. и XVII. в. (а вероватно и у Ср. В.-у) спојена са Босан. Друмом, путем који није скретао у Митровицу. У XVII. в. из Трепче се могло отићи у Прокупље.

На И. од Трепче, на путу из Приштине у Куршумлију,¹⁾ код дан. села Брвеника, налазио се град *Брвеник* (Breuniceo, Veguenicho), који је припадао у баштину Мусића. Под градом се налазила једна которска и једна дубровачка колонија.²⁾ — На изворишту Лабову беше град *Врхлалб* (Kрххлалк), где су се јесени српски краљеви бавили и повеље писали.³⁾

Друм је даље ишао у *Вучитрн* и даље преко *Косова*⁴⁾ у *Приштину*. Старији путописци (и дубровачки песник Палмовић) путују у Вучитрн и Приштину не скрећући у Митровицу.

Вучитрн. (У путоп. и спом. Vetscherin, Vusiterna, Vusitrin, Wolfsdorne, Vuchitter-

nye, Vuolciterium, Viterna, Waltcharin, Violatern, Vouschitrin; Кљичи Трњњ; т. Велцтерин). — У XIV. и XV. в. Вучитрн беше знаменито трговинско и политичко место. За неко време он беше престоница Бранковића, док имаху оделиту територију. Дубровчани посланици, закључивши трговинске уговоре и погодбе са Деспотом Стеваном, враћаху се са Деспотова Двора у Борчу преко Вучитрн, где би од Бранковића добили сличне трговинске повластице.¹⁾ — У XVI. в., по Курипешину, Вучитрн (Vutzterno) велико тржиште на Косову.²⁾ У XVII. в. у Вучитрну беху преостале четири дубровачке куће.³⁾ После тога Вучитрн је важио само као обична станица кириџија и хаџија, који се одмараху овде поред једног прљавог хана.⁴⁾

(Наставиће се)

¹⁾ Hustrassen c. 54. — Jreček, Fürst. Bulgarien c. 366.

²⁾ M. Spect. v. XVIII. c. 394.

³⁾ M. Spect. v. XXIII. c. 339. Trepee ricca ni miniere di oro et argento; vi sono da 400 anime, un capellano con un oratorio. (Комуловић, 1584).

⁴⁾ Starine k. XX. c. 124—125.

⁵⁾ Starine k. XXV. c. 189.

⁶⁾ Jb. c. 199. A questa cura di Pristina appartiene Tercia 15 m. discosta, la quale una volta fùdelli più speciosi luoghi della Servia, ricca per le miniere d'oro et argento. Per le gravi impositioni delle Turchi li Christiani parte hanno rinegato, sarà du 30 anni, parte si sono partiti e vi sono rimaste solamente dieci case de catolici, anime da 70.

⁷⁾ Theiner, V. M. Sl. Mer. t. II. § 233. c. 321.

¹⁾ М. Ракаћ, Отаџб. к. IV. c. 217—218., бележи да није трговачки друм из Приштине у Куршумлију ишао долином Лаба како мисли Јиречек, него изнад долине, све док није силазио у долину Косанице.

²⁾ Hstassen c. 54.

³⁾ Mon. Serb. c. e. 52.

⁴⁾ На Косову између Лаба и Ситнице Божуров је фиктиван „le fort et le bourg de Cassova.“ Voyage t. I. c. 408—409.

¹⁾ Mon. Serb. c. 205—209., 266—272. — Пуцић, Спом. к. II. c. 61., 74. — M. Spect. v. XXI. c. 7.

²⁾ Rad k. LVI. c. 174.

³⁾ Starine k. XXV. c. 199.

⁴⁾ Споменик XXXI. c. 143. Boué, Rec. t. II. c. 177.; Turg. t. IV. c. 509. Bos. Prijat. k. III. c. 23., 82—83.

од дужности, ради поправке здравља, које да му се рачуна од дана кад га буде употребио.

X

По прочитању акта војног одељења АБр. 866, одбор је решио,

да регрутної комисији VII пуковског округа присуствују у место председника општине кмет г. Јован Антонијевић, а у место целокупног одбора одборници и то: за кварт варошки г.г. Стојан Пајкић и Давид Були; за кварт врачарски: г.г. Спаса Илић и Коста Н. Лазаревић; за кварт дорћолски: г.г. Ђока Димитријевић и Димитрије Ђорђевић; за кварт палилулски: г.г. Јанаћ Јанковић и Младен Николић; за кварт савамалски: г.г. Ђорђе Митић и Сима Николић; и за кварт теразиски: г.г. Михаило Михаиловић и Ђока Тошић.

XI

Председник извештава одбор, да је на дневном реду избор два општинска квартална лекара.

По прочитању имена пријављених кандидата, а после говора председника и одборника г.г. Д-р Војислава Суботића, млађег, Николе Спасића, Ивана Козлића, Косте Др. Ризнића, Милена Стефановића и Милутина Ј. Божића, — одбор је решио,

да председништво са ужим одбором, у који, да уђу одборници г.г. Д-р Војислав Суботић, млађи, Никола Спасић и Манојло Клидис, и шефом општинских лекара, прегледају понуде пријављених кандидата и поднесена документа оцене на одбору ради извршења избора, за прву седницу поднесу извештај са мишљењем кога би од пријављених кандидата требало бирати.

XII

По прочитању акта управе општ. трошарине и ранијих одборских одлука по истој ствари, АБр. 440, — одбор је решио,

одобрава се накнадни кредит за 1899. год. у тридесет динара за исплату на-

граде поштанском чиновнику, који је вршио наплату општ. трошарине на пошти.

Издатак овај да се учини из трошаринских прихода за 1899 г. и покаже у рачуну за исту годину, пошто се зато изиште надлежно одобрење Г. министра финансија.

XIII

По прочитању акта проте београдског АБр. 483, којим спроводи суду акт свештенства вазнесенске цркве, којим предлажу одбору лица за турске поменуте цркве за 1900 г., — одбор је решио,

да турске вазнесенске цркве за 1900. и 1901. годину буду и то: главни Дамјан Димитријевић, каф. а помњници: Мих. Поповић, бак. и Рајко Поповић, трговац олд.

XIV

По прочитању акта Дим. Миленковића пароха београдског којим предлаже одбору лица за турске св. савске црквице, одбор је решио,

да турске црквице св. савске за 1900 и 1901 год. буду и то: главни г. Коста Симић, инспектор и члан општ. суда, а помоћници Вујица Обрадиновић, бакалин, Наум Младеновић, бак. и Светозар Швабић, трговац.

XV

По прочитању молбе Стевана М. Бранковића, Ђорђа Митровића и Радована Петровића олд. пиљара, АБр. 471, којом траже, да им општина са разлога у тој молби изнесених, уступи под закуп своје пиљарске плацеве са тезгама у великој згради на Цветном Тргу и то: првом онај под бр. 5, другом онај под бр. 8, а трећем онај под бр. 9, по месечну закупну цену од по девет динара и шест пара дин., — одбор је решио,

да се држи лицитација за издавање под закуп пиљарских места са тезгама у великој згради на Цветном тргу, под бр. 5, 8 и 9, а од цене коју молиоци нуде, под условима: да они на којима ова места са тезгама остану, буду дужни положити кауцију онолику, колико износи једномесечна

закупна цена, а поред тога да исту цену буду дужни плаћати месечно и у напред. Закуп да траје до првог новембра ове год. На ову лицитацију да се позову нарочито и ови понуђачи.

(Свршиће се)

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г.г. Максим Флајшер и Мајер олд. трг. изволели су на дан Прогласа Краљевине преко Управе града Београда послати суду овоме 120 дин. да се изда на име напојнице и то: општ. пожарницима педесет динара, ноћним стражарима педесет динара и општ. чистачима и ђубретарима двадесет динара.

Суд општине београдске у име помених својих службеника овим изјављује племенитим дародавцима захвалност на овоме поклону.

Од суда општине београдске 24. фебруара 1900 год. АБр. 1691 у Београду.

О Г Л А С

На дан 8 Марта тек. год. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији економног одељења Суда општинског, јавна усмена лицитација за издавање под закуп општинског земљишта (Стари сењак) постојећег код фабрике палидрваца.

Кауција се полаже при лицитацији у 120 динара у готову или у Срп. Држ. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у помени тој канцеларији сваког радног дана за време канцелариско а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране суда општине београдске 23. фебруара 1900. год. АБр. 162 у Београду.

1450. г. пренето је у Трепчу из Бањске тело Св. Краља Милутина, па је доцније, у времену 1455—1469. г. пренето у Софију.¹⁾ — У XVI. в. у Трепчи беше латинска колонија од 400 душа са једним капеланом и једним проповедником,²⁾ Трепча је још непрестано била на гласу са својих богатих сребрних и златних рудника.³⁾ У поч. XVII. в. по М. Бицију (1610. г.), Трепча имађаше 500 кућа; а католичких је кућа било 40.⁴⁾ Трепчу спомиње и П. Богданић.⁵⁾ Већ 1671. г., по извештају фра-Бенедикта, католичка колонија у Трепчи беше се свела на 10 кућа.⁶⁾ Па ипак је Трепча још непрестано била на гласу са својих богатих рудника. Још 1685. г. радило се у трепчанским рудницама.⁷⁾ У скоро после тога опусте трг у Трепчи а

рудници, пуни злата и сребра, засуше се да се никад не отворе.

Трепча беше у XVI. и XVII. в. (а вероватно и у Ср. В.-у) спојена са Босан. Друмом, путем који није скретао у Митровицу. У XVII. в. из Трепче се могло отићи у Прокупље.

На И. од Трепче, на путу из Приштине у Куршумлију,¹⁾ код дан. села Брвеника, налазио се град *Брвеник* (Breunice, Veguenice), који је припадао у баштину Мусића. Под градом се налазила једна которска и једна дубровачка колонија.²⁾ — На изворишту Лабову беше град *Врхлал* (Крџхлалк), где су се јесени српски краљеви бавили и повеље писали.³⁾

Друм је даље ишао у *Вучитрн* и даље преко *Косова*⁴⁾ у *Приштину*. Старији путописци (и дубровачки песник Палмовић) путују у Вучитрн и Приштину не скрећући у Митровицу.

Вучитрн. (У путоп. и спом. Vetscherin, Vusiterna, Vusitrin, Wolfsdorne, Vuchitter-

1) М. Ракић, Отаџб. к. IV. с. 217—218., бележи да није трговачки друм из Приштине у Куршумлију ишао долином Лаба како мисли Јиречек, него изнад долине, све док није силазио у долину Косанице.

2) Hstassen с. 54.

3) Mon. Serb. с. с. 52.

4) На Косову између Лаба и Ситнице Божуров је фиктиван „le fort et le bourg de Cassova.“ Voyage t. I. с. 408—409.

пне, Vuolciterium, Viterna, Waltcharin, Violatarn, Vouschitrin; **Кљчн Трџнџ**; т. Велцтерин). — У XIV. и XV. в. Вучитрн беше знаменито трговинско и политичко место. За неко време он беше престоница Бранковића, док имаху оделиту територију. Дубровчани посланици, закључивши трговинске уговоре и погодбе са Деспотом Стеваном, враћаху се са Деспотова Двора у Борчу преко Вучитрне, где би од Бранковића добили сличне трговинске повластице.¹⁾ — У XVI. в., по Курипешину, Вучитрн (Vutzterno) велико тржиште на Косову.²⁾ У XVII. в. у Вучитрну беху преостале четири дубровачке куће.³⁾ После тога Вучитрн је важио само као обична станица кириција и хаџија, који се одмараху овде поред једног прљавог хана.⁴⁾

(Наставиће се)

1) Hstrassen с. 54. — Jreček, Fürst. Bulgarien с. 366.

2) M. Spect. v. XVIII. с. 394.

3) M. Spect. v. XXIII с. 339. Trepee ricca ni miniere di oro et argento; vi sono da 400 anime, un capellano con un oratorio. (Комуловн, 1584).

4) Starine k. XX. с. 124—125.

5) Starine k. XXV. с. 189.

6) Jb. с. 199. A questa cura di Pristina appartiene Terpia 15 m. discosta, la quale una volta fùdelli più speciosi luoghi della Servia, ricca per le miniere d'oro et argento. Per le gravi impositioni delle Turchi li Christiani parte hanno rinegato, sarà da 30 anni, parte si sono partiti e vi sono rimaste solamente dieci case de catolici, anime da 70.

7) Theiner, V. M. Sl. Mer. t. II. § 233. с. 321.

1) Mon. Serb. с. 205—209., 266—272. — Пуцић, Спом. к. II. с. 61., 74. — M. Spect. v. XXI. с. 7.

2) Rad k. LVI. с. 174.

3) Starine k. XXV. с. 199.

4) Споменик XXXI с. 143. Boné, Rec. t. II. с. 177.; Turg. t. IV. с. 509. Bos. Prijat. k. III. с. 23., 82—83.